

























אשר לא ידע את שם שבתה והוא יתעורר ביה את השבת  
ויהי כדאמר לטאב והשאל כלל שם שבת והאיש  
משה היה לה משה ליעקב הגדולה ידע דרכו אם לא יהי  
מאמר כפי הגמלים שנתת ויחיל האיש וזה המעש שקטלו  
ועתה עמדי עם ידי שבת והב ששקטב ויאמר כי מי  
את הגדי לא דעה ביה אפיו כיום לנו לטו ויאמר אביו  
בת חואם אנו מן שבת אשר לך מה לעזור והאמר אביו  
אם תבו גם מספוא רב מעני גם מקום לטו ויך האיש ושחלו  
ליהו ויאמר בידך יהיה אלהי ארצי אברהם אשר לא יום  
חסדו ואמהו מעט ארצי אנוכי בדרך נזלי יהיה ביד ארצי  
אדני ותרוני ותגד לבית אמה כדברים האלה ויברכה  
אלו ושמו לכו ויהי לנאמנות חסדו אל העין ויהי בראת אלה  
היום ואת העמדים על ידי אלהי ושמו את ברו רבקה  
אחזתו לאמר כך דבר אלהי ויבא אל האיש והנה עמד  
על הגמלים על העין ויאמר בוא בידך והנה לבית העמדי  
בלחץ אנוכי פניתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש הבית  
ויקחלו העמדים ויהי תבו ומספוא לגמלים ומים ויאמר  
ראוני ויגלו האנשים אשר אתו וישם לפניו לאמר ויאמר  
לא אכל עמך אדם ונתת דבני ויאמר ברוך ה' אלהי אברהם  
אברהם אנו ויהיה ברוך את ארצי מאה ועדל ויהיו לטו  
ובקר ובסוף והם יעבדו ושפוח ונמלים וחסידים וירדו  
שירה אשה אדני מן סלחני ויחפרה ויהיו לו את כל  
אשר לו וישמעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מעמדי  
המעני אשר אנוכי ישם בארצי אם לא את בית אבי תר ואי  
מוטחתי ולפחות אשה כעני ואמר אל ארצי אנוכי לא תר  
האשה ארצי ויאמר אלהי אלהי ארץ אלהיך לפניו וישח  
מלכחו אחר ויעלו דרכו ויקח אשה לבני מעמדי  
ומבית אבי אז נקה מאלה כי תבוא אל מעמדי ואם לא  
יהיו לך יהיה נמו מאלה ויאמר היום אל העין ויאמר יהוה  
אלהי ארצי אברהם אם ישך לא מעמדי דרכי אשר יהיו  
עליה הנה אנוכי נעב על עין המים והיה העלמה הי אלה  
לשאל ויאמר אלהי השקני לא מעמדי מבידך ויאמר  
אלהי גם אלה שיהי וגם לאמור ויהי אלהי האשה אשר  
יביא יהיה לבן אדני אני שם אלהי אברהם אל לבני ויהי  
רבקה וכן שמה על שמה וירד ויהי העני והשאל ויאמר  
אלהי השקני נא ותמחר ותורד כדה מעמדי ותאמר שיה  
וגם גמולך אשה ואתו וגם הגמלים השקתה ואשאל  
אתה ויאמר בת מי את והאנשים בת חואם בן יצחק  
יעדה על שמה ואשם והאמר את יהיה אלהי ארצי אברהם  
ואקד ואשתוהו ליהוה ואמר את יהיה אלהי ארצי אברהם  
אשר הנזיל בדרך אמת לקחת את בת ארצי ארצי לבנו ועתה  
אם ישכם עשים חסד ואמת את ארצי ארצי לבנו ועתה  
הגידולי ואפנה על פיך או על שאלך ויגדו לכן ובחוא  
ויאמרו מיהוה נא הדבר לא נפול דבר ארצי רע או טובה  
רבקה לפניך קח וקר והיה אשה לבן אדניך כאשר דבר  
יהוה ויהי כאשר שבע עבד אברהם את ברוכה וישחלו  
אברהם ליהוה ויבא אמת את ארצי ארצי לבנו וישח  
לרבקה ומגדת נתן לאחיה ולאמה ואלכו וישח ויהי  
והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר ששחלו  
לארצי ויאמר אחיה ואמה השם הנער אותו יום או עשר  
אחה תלך ויאמר אלהם את אחריו אתו ויהיה הנזיל דרכו  
שכלונו ואלכה לארצי ויאמר נקרא לנערי ונשאלה את  
פיה ויקרא לרבקה ויאמרו אלהי התלכ עם האיש הזה  
ותאמר ארץ וישלחו את רבקה אחיה ואת מנקתה ואלה  
עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו את רבקה ויאמרו ליהוה  
אלהינו אתה חיי לא לפני רבקה ויריש זרעך את שמו שנאמר  
ויהי רבקה ויעררה ותרבבה על הגמלים והלפנה ארצי  
האיש ויחל העבד את רבקה ויך ויחלף בל מואה באר  
לחוי ראי והוא ישם בארץ הגם ויבא ויחלף כל מואה באר  
לפני ערם וישא ויעניו וירא והנה גמלים בלים ותשא רבקה

את עניה וירא את שחוק ותקם מעד המים והאמר אלה  
העבד מי ראשית המזון החרב בשדה כדבר אלהי ויאמר  
העבד הוא ארצי ותקו המעיה ותתקם ויפך העבד לשחוק  
את כל הרבבים אשר עשה ויבאה ויחלף האלהי טרדה  
אמו ויקח את רבקה והוא כולו לאטה ויאמה ויחם ויחלף  
אלהי אמו  
ויטה אברהם ויחלף אשה ושמה כטורה ויתדל כן את זמון  
ואת יקען ואת כרן ואת מדוני ואת ישעם ואת טוה ויקען  
את טוה ואת דרן ויגדו דרן היו אטורם וכטורם  
ולאטורם ופי מדוני עיקה ועפר זרע ואבדע ואבדע כל  
אלה בני כטורה ויהן אברהם את כל אשר לו ליעזק ולבני  
הקטנים אשר לאברהם ויהן אברהם מתה וישחמועל  
יעזק בנו מעודה זיו קדמות אל ארץ קדם ואלה ימי עני חיי  
אברהם אשר זיו כואה שנה ושבעים שנה וישם שנים  
ויגיע יומת אברהם בשביעה טובה זקן וישעם ויאמר אל  
עמיו ויקברו אתו ויעזק וישמעאל בניו אלמנית הנקלה  
אל טדה עפרון בן עזר החתי אשר על פני כמרא השדה  
אשר עלו אברהם מאת בני דת שמה כפר אברהם וטרה  
אשתו והיו אחרימות אברהם וברר אלהים את יעזק בנו  
וישם יעזק עם באר לו ראי  
ואלה הדלת שימעאל בן אברהם אשר ליהוה הגר המערה  
שפחה טרה לאברהם ואלה שמות בני ישמעאל בטטתם  
הולדותם כפר שימעאל לבית וקדר ואדאל ובבש  
ומשמע וזומת ומשא ודד ותביא יסור נפיש וקרמה  
אלה הם בני שימעאל ואלה שמותם בחייהם ובטירתם  
שנים עשר שנים לאמותם ואלה שני חיי שימעאל  
כואה שנה ושלושים שנה ושבע שנים ויגיע יומת ויאמר אל  
עמיו וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני כמרא השדה  
אשרה על פני כל ארץ נפש  
ואלה תולדות יעזק בן אברהם אברהם תולד את יעזק  
ויהי יעזק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל  
הארכי פדן ארם אחות לבן הארכי לו ויאמר ויערר  
יעזק ליהוה לבנה אשתו כי עקרה הוא ויערה לו יהודה  
ויהוה רבקה אשתו ויתרמו הגנים בקרבה והאמר אלה  
כן שמה זה אנוכי ודבר קדרט את יהוה והאמר יהוה ליהוה  
לוי גים בעטור עניו לאמות מויער וקדו ולאם מלאה  
אמי ויערר עמיו וימלאו מיהו לבדות והנה הגנים  
בשנות ואלה הארסון אדמוני כלו באדרת טער ויקראו  
שמו עשו ואלה בני יצחק ארצי ויהו אהוז בעקב עשו ויקרא  
שמו יעקב ויעקב בן ששים שנה לבדת אהם ויערלו הנערם  
ויהו עשו איש ידע ער איש טדה ויעקב איש טהם אהלים  
ויעקב יעזק את עשו בניו טדה ויעקב אשתו ישם אהלים  
יעקב יחד ויבא עשו מן השדה והוא עיה ויאמר עשו אר  
יעקב הליטני נא מן האדם האדם הזה כי עית אנוכי על כן  
יקרא שמו אדם ויאמר יעקב מפרה כיום את ברתה לי ויאמר  
עשו הנה אנוכי הולך לבית ולפני זה לי בכרה ויאמר יעקב  
הטבעה לי כיום וישבע לו וימחר את בכרה ליעקב ויעקב  
נתן לעשו ולפני נזיד עשויים ויאכל וישא ויערר רבו עשו  
את הבכרה  
ויהי רעם בארץ מטעב הרעם הראשון אשר היה בניו אברהם  
ויערר יעזק אל אבימלך מלך פלשתים ויהיה וירא ארצי  
יהוה ויאמר את תרד מעמיה טכן בארץ אשר אומר אביו  
גור בארץ הזאת ואחיה עמר ואבירכו בני לך ויחזק אתו את  
כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם  
אביו והבייתי את זרעך מכוכבי השמים ונתתי בידך את  
כל הארצת האל והתברכי בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר  
שמע אברהם כדלי ויערר מימרת מותי חוקתי ויהוה אתי  
וישם יעזק מרד וישאלו אנשי המזבח לאשתי ויאמר אתי  
הוא כי ירא לאמר אשתי פן יחנני אנשי המקום על בקרת  
מי שמה מראה הוא ויהי כי ארכילו שם הוימים ויחלף אבימלך

מלך פלשתים בעד החוקים וירא ויהי כפי כח המלך את רבקה  
אשתו ויבא אבימלך ליעזק ואמר ארצי ויערר את רבקה  
אשרה אלהי הוא ויאמר אלהי יעזק בני אברהם וימות עבדו  
ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב ארצי טעם את  
אשתך והבאת עיני אשם ימי אבימלך את כל העם לאמר  
הנני באים בזה ובאשתו מות ימות וירעי יעזק בארץ הזאת  
ויבא בעשה הוא מאת טעמיהם ויברכהו יהוה ויגדל האיש  
ויכר הכור ועדל עד כי נזל מאר ויהו לו ספקה טאן ויפנה  
בקר ועבדה רבה ויקלאו אתו פלשתים וכל הארצת אשר  
חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתומים פלשתים וימלאם  
עפר ויאמר אבימלך אל יעזק לך מעמנו כי עשית נטנו מאר  
וידך טעם יעזק ויהן חפרו עבדי אברהם אביו וישם יעזק ויחפר  
את בראת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויחפרו ויחפרו  
פלשתים אחרימות אברהם ויכראו להן שמות כמות אשר  
קרא להן אביו ויחפרו עבדי יעזק מוחל ויפסא עם באר  
כיום חיים וירבו רעי ארץ עפרעלי ויעזק לאמר לנו העיפוקה  
העפר הבאר עשך כי העעסקו עמו ויחפרו באר אחרת ויריבו  
גם עליה ויקרא שמה טטנה ויעקב משם ויערר באר אחרת  
ולא רבו עליה ויקרא שמה חרבות ויאמר בני עתה חרבות יהוה  
ועל פנינו בארץ ויעל משם באר טעם וירא אביו והנה כליה  
הוא ויאמר אלהי אלהי אברהם אביו אל יהי א בן ארץ אביו  
וברכו וירביתו את זרעך בעמור אברהם עבדי ויבן שם  
מוחל ויקרא בשם הזה ויש עם אהלו ויכרו עם עבדי יעזק  
באר ויאבדו כלך אלהי מערר אחוזת מועהו ויפכל טר  
עבדו ויאמר אברהם יעזק מרדעו באתם אביו ואתם שאלתם  
אתי ותשלחוני מאהבם ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך  
ולאמר היה נא אלה בטיחתי מעיני וביקר וברכה ברת עמר  
אם העיטה עמנו רעה באשר לא ננערך וכאשר עשית עמר  
רק טעם ויעלך טטנולם אתה עתה ברוך יהוה ויעניו אביו  
משהו ואכלו וישחלו וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו  
וישלוט יעזק וילכו מאתו בשנים ויהי בינים הוה ויאמר  
עבדי יעזק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו  
לו פסאנו מים ויקרא אתה טטנה עלבן עם העיטה באר  
שבע עד חוב הזה ויהי עשו בן ארבעים שנה  
ויחלף אשה את יהודיה בת בארי החתי ואת בשמות ארצי  
החתי והחיון ברת רוח ליעזק ולרבקה  
כי זקן יעזק ותכחז עניו מראת ויקרא את עשו בני ארצי  
ויאמר אלהי בני ויאמר אלהי הנני ויאמר הנה נא זקנתי  
לא ידעתי יום מותי ועתה שאל נא בביר חלוד וקטשה ונא  
השדה וצודה לי עודה ויעשה לי מטעמים כאשר אהבתי  
והביא לי ואכלה בעמור תברכך לפני שטרם אכמו  
ורבקה שמעת בדבר יעזק אל עשו בני ויערר עשו השדה  
לפני ער כהביא ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר  
הנה שמעתי את אביר מדברך אל עשו אחיר לאמר הבאת  
לי ער ויעשה לי מטעמים ואכלה ואברכה כפני יהוה  
נא אל העלאן וקח לי מטעם שני גרמי עינים טעם ואעשו  
אתם מטעמים לאביר כאשר אהב והבאת לבניו ואכלו  
בעבר אשר יעקב לפני מותו ויאמר יעקב אל רבקה אמו  
הז עשו אחי איש טעיר ואנוכי איש חלק אלהי ישעני לבני  
והיה עיניו כמתעקע והבאתי עלי כללה ולא ברכו  
והאמר לו אמו עלי קבלתך בני אר שמע כפני וקר חלוד  
יערר ויבא ליאלו וטעם אמו מטעמים כאשר אהב אביו  
והקרא רבקה את בגדי עשו בנה הגדל הויראת אשר אהבתי  
בבית והטעם את יעקב בנה הקטן ואת ערת גרמי העינים  
הכלבשה על ידיו ועל חלקת מוארו והחן את הטעמים  
ואת הלחם אשר עשית מרד יעקב בנה ויבא אל אביו  
ויאמר אבי ויאמר הנני כפי אהב בני ויאמר יעקב אל אביו  
אנוכי עשיתי ככר כאשר צויתך לאלוהיך נא שבעה  
ואכלה מי ידע וצויתך נפשך ויאמר יעזק אל עשו



אשר לא ידע את כל עשייתו והוא יתעורר ביום ההוא  
ויתקן עוולו אל האבן וישאל כלל עמליו והאיש  
משתאה לה מזהו ליעת המעלה יתעורר וירבו אל ויהי  
כאשר בן המכילים לשתות ויקח האיש ויהם כמעט מקטין  
ועני עמירם על ידית עשרה רב משקלם והאמר את מי  
את האדני לא ידע היה אביו כיום לנו לבני והאמר אביו  
בת הולאה אביו מן מפתח אשר לרדה ולחור והאמר אביו  
גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום לבנו ויהי האיש ושתה  
ליהו והאמר ביום יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא יום  
חסדו ואמהו מעט אדני אנכי בדרך נזני יהיה ביד אדני  
אדני ותקני הנעיר ותגד לבית אמה כדברים האלה וליבנה  
אלו וטויו לבן ויהי לנאנא חסדו אל העין ויהי בראת אלה  
היום ואת העמירם על ידית אלהו וקטעו את בשרו רבנה  
אדניו לאמר כה דבר אלהי ויהא אל האיש והנה עמר  
על המכילים על העין והאמר בוא בדרך הנה לבית העמיר  
בלוין ואנכי פניתי הבית ומקום למכילם ויהא האיש הבית  
ויקחו העמירם ויהי תבן ומספוא למכילם וימים בלאוין  
ראויו ויגדו האנשים אשר אהו וישם פניו לאמר והאמר  
לא אבן על דם אברהם דברי והאמר דברי עבד  
אברהם אנכי ויהוה ברח את אדני מאה ועדל ויהיו עליו  
ובקר ובסוף והם ועבדו ופירות ומכילים וחמירם ותרד  
שירה אשה אדני בן סלחני ויהוה קנהו ויהן לו את כל  
אשר לו וישמעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות  
המזני אשר אנכי ישם בארצי אם לא את בית אבי תרד ואי  
משתחית ולמדת אשה ככני ואמר אל אדני אבי לא תדבר  
האשה אחרי ויאמר אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי  
מלכאנו אלהי וישמעני אדני והאמר בוא בדרך הנה לבית העמיר  
ומכילת אבי אז תקנה למלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא  
יהנו לך יהיה נכח מלתי והאמר היום אל העין והאמר יהוה  
אלהי אדני אברהם אם ישך לא משלח דברי אשר אהו הנה  
עליה הנה אנכי ועבד על עין המים והיה העלמה היצאה  
לשאלם ואמרת אליה השקני לא מעט מים מבקר ואמרת  
אלי גם אתה שתה וגם לאמירך ושאלם היא האשה אשר  
מכילת יהוה לבן אדני אני שם אכלה רחב אל לבני והנה  
רבקה אדני וכדעה על שבמה ותרד ויהיה העינה וישאלם והאמר  
אליה השקני נא ותמחה ותורד כדה מלכותיה ותאמר שתה  
וגם אמירך אשתך ואשת וגם הגמלים השקתה ואשאלם  
אתה ואמר בת מי את והאמר בת בתאבן בן זורא אשה  
ילדה על מלכת ואשת אברהם על אפה והעמירם על ידיה  
ואקרד ואשתהוה ליהוה והאמר את יהוה אלהי אדני אברהם  
אשר הנזני בדרך אמת לקחת את בת אדני לבני ועתה  
אם ישכם עשים חסדו ואמת את אדני הצדיק ואם לא  
הנזני לי ואפנה על מיין או על טובאל ויהן לבן ובתאבן  
והאמר מיהוה יצא הדבר לא נפל דבר אלהי רע או טוב הנה  
רבקה לפניך קח ולך והיה אשה לבן אדניך כאשר דבר  
יהוה ויהי כאשר שבע עבד אברהם את הבריות וישתחו  
אברהם ליהוה ויזאל עבדו ואלמה את הבריות וישתחו  
לרבקה ומגדת נתן לאחיה ולאמה ויאכלו וישתחו ויהיה  
והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר והאמר ששילני  
לארצי והאמר אחיה ואמה השם הנער אהנו ימים או עשר  
אחה תלך והאמר אלהם את תאחרו אתן ויהיה הנזני רבני  
שכלונו ולאמה לאדני והאמר נקרא לנערה ונשאלה את  
פיה ויקרא לרבקה והאמר אליה תכלם עם האיש הזה  
ותאמר אלהי וישלחו את רבקה אחותם ואת מנקתה ואת  
עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו את רבקה והאמר לו יהוה  
אחיהנו את הוי לאספי רבבה ויריש זרעך את שניו שנאו  
ויהם רבקה ונערה ויהם רבקה ויהם רבקה ויהם רבקה ויהם רבקה  
האיש ויקח העבד את רבקה ויהם רבקה ויהם רבקה ויהם רבקה  
לזו ראי והוא ישתם בארץ הנגב ויהם רבקה ויהם רבקה  
לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים בלים וישאלנה

את עינה וירא את יעקב ותקע טבע הנגב והאמר אלה  
העבד מי האיש המזה העבד בשדה כהר אלהו והאמר  
העבד הוא אדני ותקני העמירם ותתקם ויפטר העמירם ויעקב  
את כל הרבבים אשר עשה ויהא יעקב האברהם טרדה  
אמו ויקח את רבקה והנה כולו לאשה ויהאנה ויהם יעקב  
אחיו אמו  
ויקח אברהם ויקח אשה ושמה טרדה ותלך כן את זמון  
והא יקעו ואת כורן ואת מדוין ואת ישבם ואת טויו ויקטעו  
את טויו ואת דדן ויבן דדן היו אטורם וכטוטם  
ולאמוים ופי מדוין עיקה ועפר וזרע ואבדעו ואלכדעה כל  
אלה בני טרדה ויהן אברהם את כל אשר לו ליעקב ולבני  
הקטילשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלח מעט  
יעקב בניו מעדות לזו קדמות אל ארץ קדם ואלה ימי עניו חיי  
אברהם אשר לזו כמות שנה ושבעים שנה וישם שניו  
ויגוע וימת אברהם בשביבה טובה זקן וישבע ויאקח את  
עמיו ויקברו אתו יעקב וישמעאל בניו אלמנית הנכסלה  
אל טדה עפרון בן עזר החתי אשר על פני מומא אשה טרדה  
אשר לו ויהוה אברהם מאה בניו שמה כהר אברהם ושרה  
אשתו ויהוה אחרימות אברהם ויברך אלהים את יעקב בני  
וישם יעקב עם באר לו ראי  
ואלה הלדתי ישמעאל בן אברהם אשר לרדה הגר המצרית  
שקתה טרה לאברהם ואלה שמות בניו ישמעאל בטטתם  
לדולדתם ככר ישמעאל לבית וקדר ואדאלם ובבשם  
ומשמיע וזומת ומשא ורדה ותיבא ויור נפיש וקדמה  
אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחייהם ובטירתם  
שנים עשר שנים לאמותם ואלה שני חיי ישמעאל  
כמה שנה וישלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאקח אל  
עמיו וישבנו מחיילך עד שור אשר על פניו ויהוה אברהם  
אשרה על פני כל אחיו נפס  
ואלה תולדות יעקב בן אברהם אברהם הוליד את יעקב  
ויהי יעקב בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתאבן  
האחיו מפדן ארם אחות לבן הארמלי לו והאשה ויעתה  
יעקב להיות לבנה אשתו כי עקרה היא ויעתה לו ויהוה  
והנה רבקה אשתו ויתרצו הנבים בקרבה והאמר אב  
כחמה זה אנכי ובקר קדרש את יהוה והאמר יהוה לרד  
לזו ימים כבשטר שניו לאמוים ממויעך וקדו ולאם מלאהם  
אמי ורביעם עמיו וימלאו ימיה ללדת והנה הנבים  
בשנתה ויהא הראשון אדמוני כולו באדרת טער ויקראו  
טויו עשו ואחיה בני יצא אחיו ויהו אהוז מעקם עשו ויקרא  
טויו יעקב ויעקב בן ששים שנה בלדת אהם ויערלו הנערם  
ויהו עשו איש ידעו עיר איש טדה ויעקב איש שם אהלים  
ויעקב יעקב את עשוי בניו טדה ויעקב ורבקה אהבת את יעקב ויהו  
יעקב זרד ויהא עשו בן השדה והוא עיה ויאמר עשו אק  
יעקב הלטיני נא בן האדם האדם הזה כי עיקר אמו על בן  
יקרא שמו אהים והאמר יעקב מפרה כיום את בשרתי לי והאמר  
עשו הנה אנכי הולך לבית ולבתי זה לי בכרה ויאמר יעקב  
הטבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב  
נתן לעשוי ולבן זמזד קטשים ויאכל וישא ויעקב ויהו עשו  
את הבכרה  
ויהו רעם בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בניו אברהם  
ויעקב יעקב אל אבימלך מלך פלשתים ויהוה וירא אלהי  
יהוה והאמר את חרד מערמות טובן בארץ אשר אהו אלהי  
גור בארץ הזאת ואחיה עמר ואבירך בי לך ולחורק אתה את  
כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם  
אבירך והבייתי את זרעך מכוכבי השמים ונתתה בדרך את  
כל הארצות האל והתברכתי בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר  
שטע אברהם בקלי וישכר מטמרת מותי חקתי ויהוה ויהוה  
וישם יעקב מרד וישאלו אנשי המכרות לאשתי ויאמו אחיה  
הוא כי יורא לאמר אשתי פן יתעני אנשי המקום על רבקה  
כי שמה מראה הוא ויהי כי ארבו לו שם הוימים וישאלו אביו

מלך פלשתים בעד החזון וירא אהוה ויבן כהן ויהוה את רבקה  
אשתו וירא אבימלך ליעקב ויאמר ארזו וישלח את אהוה  
אשרה אלהי הוא ויאמר אלהי יעקב כי אמרתם אמות עבדתי  
ואמור אבימלך מה אהוה עשית לנו כמעט טכב ארד טעם את  
אשתך והבאת עיניו אשם וישא אבימלך את כל העם לאמר  
הנני עשיתם באתי הזה ונאמרתו מות ימות וירעי יעקב בארץ הזאת  
ויבוא בעטה הווא מאה טעמירם ויברכהו יהוה ויגדל האיש  
ויקר הכור ועדל עד כי נזל מאר ויהו לו סיכה טאן ופוקניו  
בקר ועבדה רבה ויקלאו אתו פלשתים וכל הארצות אשר  
הקרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתומם פלשתים וימלאו  
עפר ויאמר אבימלך אל יעקב לך מעמנו כי עשית מעט מאי  
וידך טעם יעקב ויהן מלך זרר וישם טם וישם יעקב ויהוה  
את בראת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום  
פלשתים אחרימות אברהם ויקרא להן שמות כמות אשר  
קרא להן אביו ויהוה עבדי יעקב מלך וישא עם באר  
כיום חיים וירבו רעי ארר עפרעי יעקב לאמר לנו הטיף קרא  
הבאר עשך כי התעסקו עמו ויהוה באר אהרם ויריבו  
גם עליה ויקרא שמה טטנה ויעקב משם ויעקב באר אהרם  
ולא רבו עליה ויקרא שמה חרבות והאמר בי עתה חרבות יהוה  
ועל ופתיי בארץ ויעקב משם באר טעמי וירא אלהי יהוה מלתי  
הוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אבירך אל יהי א בן אהרם אביו  
וברכתיך ותרבותי את זרעך כמבור אברהם עבדי ויהן שם  
מושל ויקרא בשם יהוה ויש טם אהלו ויכרו טם עבדי יעקב  
באר ואבימלך הקר אלהי מערר ויהוה מורעהו ופיקל טר  
עבדו והאמר אהרם יעקב מדוע באתם אביו ואתם שאלתם  
אתי ותשלחוני מאהכם ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך  
ולאמר הנה לא אלה בישתינו בינינו וביניך ונברחה בריח נשך  
אלה העיטה עמנו רעה באשר לא נענוך וכאשר עשית עמך  
רק טוב וישלחם בטלום אתה עתה ברוך יהוה ויעשו להם  
משהת ואכלו וישתו וישכמו בבקר וישבעו איש לאחיו  
וישלחו יעקב וילכו מאהם בשלום ויהי בינים הווא ויבאו  
עבדי יעקב ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו והאמר  
לו כשאלו מים ויקרא אתה טעמה עלכן עם הווא באר  
שבע עד היום הזה ויהי עשו בן ארבעים שנה  
ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אלון  
החתי והתיין ברות רוח ליעקב ולרבקה ויהוה  
כי זקן יעקב ותכחזו עניו מראת ויקרא את עשו בניו ויהוה  
והאמר אלהי בני ויאמר אלהי הנני ויאמר הנה נא זקנתי  
לא ידעתי יום מותי ועתה שאל נא בבקר חסדך וקטנה ויהא  
השדה וצודה לי עידה ויעשה לי מטעמים כאשר אהבתי  
והביאת לי ואכלה מעבור תברכך לפניו כשרם אביו  
ורבקה שמעת בדבר יעקב אל עשו בניו ויעקב עשו השדה  
לפניו עיר כהביא ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר  
הנה שמעתי את אבירך מדבר אל עשו אחירך לאמר הביאת  
לי עיר ועשה לי מטעמים ואכלה ואברכה ככתי לפני יהוה  
נא את העלן וקח לי מטעם שני גדיי עיזים טובים ואעשה  
אתם מטעמים לאבירך כאשר אהב והביאת לבניו ואכלו  
בעבר אשר יעקב לפניו ויהוה ויאמר יעקב אל רבקה אמו  
הז עשו אחי איש טעיר ואנכי איש חלק אלהי ישעני לבני  
והיה עיניו כמתעורר והבאתי עמי כללה ולא ברכתי  
והאמר לו אמו עלי קבלתך בני אר שמע בקלי וברחתי  
יעקב ויבא ויבא לאמו ותטט אמו מטעמים כאשר אהב אביו  
והקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל והימרת אשר אהב  
בבית והשכבת את יעקב בנה הקטן ואת ערת גדיי העיזים  
והבשית על ידיו ועל חלקתו מאריו ותקן את הטעמים  
ואת הלחם אשר עשיתה מיד יעקב בנה ויבא אל אביו  
והאמר אבי ויאמר הנני כמי אהב בני ויאמר יעקב אל אביו  
אנכי עשית ככר עשיתי כאשר צוית את לזקום נא שבעה  
ואכלה מינידי וצמחתי בני נפסתי ואמר יעקב אל עמו



















Faint, illegible text in a medieval script, possibly Gothic or Carolingian minuscule. The text is arranged in several vertical columns. There are significant physical damages to the manuscript, including a large irregular hole in the center and a jagged tear along the left margin. The ink is faded and the parchment is aged and discolored.

Faint, illegible text in a medieval script, arranged in several vertical columns. The text is very light and difficult to read. There are several large, dark ink blotches or holes scattered across the page, particularly in the upper and lower sections. The overall appearance is that of an ancient, well-used and damaged document.

Faint, illegible text in a medieval script, arranged in several vertical columns. The text is very light and difficult to read. There are several large, dark ink blotches or holes scattered across the page, particularly in the upper and lower sections. The overall appearance is that of an ancient, well-used and damaged document.



Handwritten text in a Gothic script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in a single column and shows signs of age, including some ink bleed-through from the reverse side. There are several large, irregular holes or tears in the paper, particularly on the left side and near the top center.

Handwritten text in a Gothic script, continuing from the left page. The text is arranged in a single column and shows signs of age, including some ink bleed-through from the reverse side. There are several large, irregular holes or tears in the paper, particularly on the left side and near the top center.

Handwritten text in a Gothic script, continuing from the left page. The text is arranged in a single column and shows signs of age, including some ink bleed-through from the reverse side. There are several large, irregular holes or tears in the paper, particularly on the left side and near the top center.







Handwritten text in a dense, cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines across the page. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear, including some staining and a small tear near the top edge. The script is consistent throughout, suggesting a single scribe or a well-trained copyist.

Handwritten text in a dense, cursive script, continuing from the left page. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. There is a significant vertical crease or fold in the paper near the right edge of this page, which partially obscures the text. The overall appearance is that of a well-preserved but aged manuscript.

Handwritten text in a dense, cursive script, continuing from the previous pages. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The right edge of the page is slightly irregular, and there are some dark spots or stains, possibly from the binding or the environment. The script remains clear and legible despite the age of the document.

*[Faint, illegible text in the left column, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*

*[Faint, illegible text in the middle column, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*

*[Faint, illegible text in the right column, likely bleed-through from the reverse side of the page.]*





Fragment of text on the left side of the page, showing several lines of dense Gothic script. The text is partially obscured by a large tear and is difficult to decipher.

Main body of text in the center of the page, consisting of two columns of dense Gothic script. The text is significantly damaged by a large central tear, with many words missing or illegible.

Fragment of text on the right side of the page, showing several lines of dense Gothic script. The text is partially obscured by a large tear and is difficult to decipher.



Fragment of text on the left side of the page, showing several lines of dense Gothic script. The text is partially obscured by a large tear and is difficult to decipher.

Main body of text in the center of the page, consisting of two columns of dense Gothic script. The text is significantly damaged by a large central tear, with many words missing or illegible.

Fragment of text on the right side of the page, showing several lines of dense Gothic script. The text is partially obscured by a large tear and is difficult to decipher.



Fragment of text on the left side of the page, showing several lines of dense Gothic script. The text is partially obscured by a large tear and is difficult to read in many places.

Central column of text, containing the main body of the manuscript. The script is consistent throughout, though some words are obscured by the damage to the paper.

Fragment of text on the right side of the page, showing several lines of dense Gothic script. The text is partially obscured by a large tear and is difficult to read in many places.















זה האנוש... ועל שמואל... וקדושתו... וכל אשר...

מקשה שרשי טייה... מלכה את כל מעשיה... ומלכותו היא...

אשר וישיה... מוקף טבעי טייה... שטינו וזה דבר...

במלכה את כל מעשיה... ומלכותו היא... ומלכותו היא...

עבר היתה מאי... ויבין... והיה אלהיך עמו...

עבור את אלו... ויהי עמך... ויהי עמך...

מלכה את כל מעשיה... ומלכותו היא... ומלכותו היא...

אשר היתה מאי... ויבין... והיה אלהיך עמו...

הנבואה... והיה אלהיך עמו... והיה אלהיך עמו...

עבור את אלו... ויהי עמך... ויהי עמך...

מלכה את כל מעשיה... ומלכותו היא... ומלכותו היא...

אשר היתה מאי... ויבין... והיה אלהיך עמו...

מלכה את כל מעשיה... ומלכותו היא... ומלכותו היא...

זה האדם וכו' אשר מביא עמו את כל  
 וקטנות האדם וכו' אשר מביא עמו את כל  
 וכו' אשר מביא עמו את כל  
 וכו' אשר מביא עמו את כל

ועל פיהם האמרי וזה שיש לא האכילתו  
 הנמר והקוף והעז והדוב והארי והדוב  
 למנוח ואת כל ערוב למנוח ואת כל הענין ואר  
 ההרס ואת השלוח ואת הנץ למנוח ואת כל  
 וארבעה והתנשמת והקאת ואת הרומה ואת  
 וכו' וכל טרין העוף טמא הוא לכם לא יאכלו  
 וכו' וכל טרין האדם לא האכלו כל נבלה לא  
 וכו' וכל טרין התננה ואכלה או מכו' לכם כי  
 וכו' ואת כל העוף אשר לא תבשל גלי

ועל פיהם האמרי וזה שיש לא האכילתו  
 הנמר והקוף והעז והדוב והארי והדוב  
 למנוח ואת כל ערוב למנוח ואת כל הענין ואר  
 ההרס ואת השלוח ואת הנץ למנוח ואת כל  
 וארבעה והתנשמת והקאת ואת הרומה ואת  
 וכו' וכל טרין העוף טמא הוא לכם לא יאכלו  
 וכו' וכל טרין האדם לא האכלו כל נבלה לא  
 וכו' וכל טרין התננה ואכלה או מכו' לכם כי  
 וכו' ואת כל העוף אשר לא תבשל גלי

ועל פיהם האמרי וזה שיש לא האכילתו  
 הנמר והקוף והעז והדוב והארי והדוב  
 למנוח ואת כל ערוב למנוח ואת כל הענין ואר  
 ההרס ואת השלוח ואת הנץ למנוח ואת כל  
 וארבעה והתנשמת והקאת ואת הרומה ואת  
 וכו' וכל טרין העוף טמא הוא לכם לא יאכלו  
 וכו' וכל טרין האדם לא האכלו כל נבלה לא  
 וכו' וכל טרין התננה ואכלה או מכו' לכם כי  
 וכו' ואת כל העוף אשר לא תבשל גלי

עמו היה מאין משרים ויבדל זהו אלהיך לעמו  
 אנכי מניח את הדבר הזה היום והיה כי יאמר  
 אלהיך לא אצא מעמך כי אהרן ואת משה כי טוב  
 לו עמך וקראת את המרעני ונתתה באזני משה  
 והיה לו עמד עולם ואם לאמרך תעשה כן לא  
 יקשה בעיניך בטיולך אהו וקפטי מעמך כי משנה  
 טבר שבויל עבדך שיש ענינם ובירכי יהיה אלהיך  
 בכל אשר תעשה

כל העבור אשר יבדל בטהרה ויבטחך הומר הקדוש  
 ליהוה אלהיך לא תעבד בכבוד עובד ולא תזו בכבוד  
 עונך לפני יהוה אלהיך האמלנו טנה טנה במקום  
 אשר יבחר יהוה אתה וביתך ופי יהיה במוט פסול  
 או עור כל נטוב וכו' לא תפגלו ליהוה אלהיך בטעויה  
 האכלנו הטמא והטהור יחדו טמא וטהור רק את  
 דמו לא האכל על הארץ וטעמנו טמא

טמא את ארדש האבים ועשה פסול ליהוה אלהיך  
 כי בחודש האבים הנצאך יהיה אלהיך ממעריכם  
 לילה וזמנת פסול ליהוה אלהיך יאן ובקר  
 במקום אשר יבחר יהוה לשכון שמו טם לא  
 האכל עליו זמון טעמת ימים האכל עליו מנות  
 לחם עני כי בחפזן יעלה מארון מערים למנוח  
 הזכר את יום שאתך בארץ משרים כל ימי חייך  
 ולא יראה לך שאר נבל זמל טעמת ימים ולא  
 ידון מן הטור אשר תבזה בעיניכם ביום הראשון  
 לבקר לא תוכל לזבול את הפסול מאד שיעריך  
 אשר יהוה אלהיך נתן לך כי את אל המקום אשר  
 יבחר יהוה אלהיך לעיון שמו טם תבדל את הפסול  
 בערב כבוד השמש מועד אהרן ממערים וטעמת  
 ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך כי תעזוב  
 במקרה והטבת האכלו ששת ימים האכל ממנו  
 וביום השביעי יעשה ליהוה אלהיך לא תעשה  
 מלאכה טעמת שבעה הספר

מהלל הרטוב בקמח תליל לבקר טעמת שבעה  
 ועשית זוג טעמיה ליהוה אלהיך מסת דברת ידך  
 אשר תקן כאשר יברכך יהוה אלהיך ושגלה לפני  
 יהוה אלהיך אתה ובקר ובקר ועבדך ואמה והיו  
 אשר בטעריך והגר והיתום והאלמנה אשר  
 בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכון עמו  
 שם וזכרת כי עבד היה במערים ושמרת ועשית  
 את הולקים האלה

הנבל ליהוה אלהיך שור וטה אשר יהיו נמוגים  
 כל דבר עני תועבת יהוה אלהיך הוא  
 לישל במרר מאד שיערו אשר יהיו  
 אלהיך נזכר איש או אשה או יורעשה את הרע  
 בעיני יהוה אלהיך לעבר ברותו יבך ויעבד אלהים  
 אלוים שיהלו להם ושמט או כויל או כפל  
 שפא הטנים אשר לא יאחי והגר לו וטעמת ורשת  
 היטב והא אמת נמן הדבר נעשתה התועבה הזאת  
 בישראל והנשאת את האיש ההוא או את האשה  
 ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה את שערך  
 את האיש או את האשה וסקלם באבנים ומרטו  
 עלפי עינים עדים או שפטה עדים יומת המה לא  
 יומת על פי עד אחד והקדוה תהיה בו בראשונה  
 שהמיתו וזל כל העם באלהיה וזויהת ה

מקרבך  
 כי יפלא אמר דבר משפוט בין דם לדם בין  
 לדון ובין נגע לנגע דבר רובט בטערו וקמח  
 ועשית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך וכו'  
 ואת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה  
 בלויים הם ורשת וגגו וכו' את בני המשפחה  
 ועשית על פי הדבר אשר יאמר לך מן המעלה  
 ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת מעשית נכח  
 אשר יצוויך על כל התורה אשר יצוויך ועל השפט  
 אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר  
 איון לך ימין ושמואל והאיש אשר יעשה וכו'  
 כפלת שמוע אל הכהן הלוי לשרת שם בית  
 יהוה אלהיך או אל השפט ומוה האיש ויהיה  
 ובערת עור מישראל וכל העם יאמרו

יחדו עוד  
 כי תבא אל הארץ אשר  
 יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בו ואמרת  
 אני יום עליו נזכר כלל הגוים אשר יבחרו טעם  
 השים עליו כפר אשר יבחר יהוה אלהיך מוצק  
 אלוך תשים עליו מפר לא תוכל בתי לזר איש  
 נכר אשר לא אלוך הוא רק לא יום בו טעמת  
 ולא ישים את העם מצרימה למנוח הרבות טוב  
 ויהוה אמר לכם לא תספון שטום בדרך הזה עוד  
 ולא ירבה לו שנים ולא יכור נכבו ועתה ועתה לא  
 ירבה לו מאד והיה כשבתו על כסא אבולכוריו  
 וכתם לו את משנת התורה הזאת על ספר מלפני  
 הכהנים הלויים ויהיה עמו וקר את כל ימי  
 למנוח ולמד לו את יהוה אלהיך לשמו את כל  
 דברי התורה הזאת ואת הולקים האלת לעשרתם  
 לבשרת רוב לבבו מאזו ולכללית סוד מן המצוה  
 ימין ושמאל למען יארוך ימים על ממלכתו  
 הוא ובניו בקרב ישראל  
 הלויים כל שטט לוי חלק וזולתה עם ישראל אשר  
 יהוה וזולתו יאכלו וזולתה לא יהיה לו בקרב  
 אלוו יהוה הוא נזכרו כאשר דבר לו

וזה יהיה משפט הכהני מות העל  
 זבול הנבל אם שור אם שה ונתן לכותו דמו  
 והלויים והקבה ראשית הגר זרשר וכו'  
 וראשית גז פאן תקן לו כי יבחר יהוה אלהיך  
 מבט טעמו בעמד לשרת בשט יהוה בלוי  
 כל הימים וכי יאמר לך וכו' וכו'  
 כל אשר הוא גי טעם בלכסלך נפשו  
 אל שמים אשר יבחר יהוה וכו' וכו'  
 אלהיך וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'  
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'  
 כי אלהיך וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'  
 וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

Faint, illegible text in the left column, appearing to be a continuation from the previous page. The text is dense and follows a regular line structure.

Faint, illegible text in the center column. A large, dark, irregular shape, possibly a stain or a piece of tape, is present in the upper-middle section of this column, partially obscuring the text.

Faint, illegible text in the right column. The text continues from the previous pages and is densely packed in a regular line structure.

*[Faded Latin text, left column]*

*[Faded Latin text, middle column]*

*[Faded Latin text, right column]*

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the left page of the manuscript. The text is dense and organized into several columns.

Handwritten text in a medieval script, covering the central page of the manuscript. A large, irregular hole is present in the upper portion of the page, obscuring some of the text. The text continues in several columns below the hole.

Handwritten text in a medieval script, covering the right page of the manuscript. The text is dense and organized into several columns.









Handwritten text in a dense, cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in vertical columns and shows signs of age, including some ink bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in a dense, cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in vertical columns and shows signs of age, including some ink bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text in a dense, cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in vertical columns and shows signs of age, including some ink bleed-through from the reverse side of the page.

[Illegible text in the left column, partially obscured by a large dark stain in the center of the page.]

[Illegible text in the middle column, partially obscured by a large dark stain in the center of the page.]

[Illegible text in the right column, partially obscured by a large dark stain in the center of the page.]









ואין מי שירא...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...

ואשר...  
ואשר...  
ואשר...  
ואשר...







